

Evelyne Reberg

Dấu phẩy

Liên Hoa dịch

Cần phải tin vào quyền lực của những chữ cái: a,b,c,d,e... Vâng chỉ cần một chữ cái cũng có thể thay đổi cả một số phận. Bằng chứng? Chính là câu chuyện này.

Khi ông bà Point (trong tiếng Pháp có nghĩa là dấu chấm) có một cậu con trai, họ quyết định đặt cho cậu một cái tên vĩ đại. Sau khi lưỡng lự giữa Rambo, Charlemagne, Ramses và Catona, cuối cùng họ lại chọn Virgile bởi đó là tên một trong những nhà thơ cổ đại lớn nhất. Chỉ có điều là ông Point đã quá xúc động khi ghi tên con vào sổ đăng kí, ông đánh vần "V-I-R-G-U-L-E" và Virgile trở thành Virgule (nghĩa là dấu phẩy)

Khi biết điều này, vợ ông nổi giận. Sau đó bà nhìn cậu con trai và cười nói:

- Bé và xinh xắn như con, Virgule, thế cũng tốt.

Và cái tên được giữ lại.

Cũng như cái tên của mình, Virgule trông mạnh mẽ và buồn cười.

Ở trường, mỗi khi điểm danh thầy giáo gọi:

- Point Virgule!

Và Virgule đứng thẳng, như một dấu chấm than và nói:

- Có mặt.

Sau đó Virgule lớn lên và đem lòng yêu Seraphine, hàng xóm của anh. Khi yêu có hai loại người: những người dám và không dám. Và Virgule là loại thứ hai. Nhưng đó chưa phải là tất cả. Thật là một thảm họa.

Mỗi khi cô xuất hiện, Virgule trở nên xanh lét, mồ hôi đầm đìa, bước trượt cầu thang. Anh co rúm người lại đến nỗi trông anh giống một dấu chấm, đơn giản là một dấu chấm nhỏ xíu. Và khi đó có thể đặt cho anh là Point Point. Và Seraphine chẳng bao giờ nhìn thấy anh. Ấy vậy mà... chính chữ "u" đã giải thoát cho Virgule.

Các bạn có biết thế nào không?

Seraphine đem lòng yêu một chàng trai không yêu cô. Cô cố cười với anh ta, nói chuyện với anh ta, gọi điện cho anh ta, viết thư cho anh ta, nhưng chẳng được gì cả. Ôi Seraphine đáng thương!

Một ngày cô quyết định gửi bức điện thứ mười cho tình yêu lớn của cô. Và chính hôm đó, ở bưu điện, Seraphine gặp Virgule, bởi Virgule là nhân viên bưu điện – một nghề tuyệt vời cho một người nhút nhát. Người ta có thể giấu mình sau quầy bưu điện.

Khi Virgule nhìn thấy Seraphine đến gần, anh cảm thấy mình sắp ngất. Cô thì không nhìn anh:

- Tôi muốn gửi một bức điện. – Cô nói với một giọng rất đáng thương.

- Cô có thể đọc cho tôi? – Virgule yêu cầu, bút cầm tay.

Cô đọc với giọng run run:

- Je t'aime – Virgule – Je t'adore – Virgule – Je voudrais tant que tu me dises que tu m'aimes aussi – Point.

(Em yêu anh – phẩy – em yêu anh – phẩy – em rất muốn anh cũng nói với em rằng anh yêu em – chấm)

Thật là tuyệt vời khi nghe một câu như vậy và Virgule yêu cầu

Seraphine nhắc lại. Cô đọc lại:

- Je t'aime – Je t'adore...

- Không, không. – Virgule nói, – hãy đọc lại đầy đủ cơ.

Và cô ngoan ngoãn:

- Je t'aime – Virgule – Je t'adore – Virgule...

- Lần nữa! – Virgule nói rụt rè.

Mỗi lần nghe câu này, đôi mắt anh lại sáng lên. Và ngay lập tức, Seraphine nhìn thấy một chàng trai trẻ đáng yêu... với hàng mi dài... và rồi ... nụ cười của anh... dịu dàng như mật ngọt... Như có phép lạ, anh thì thầm với cô:

- Anh yêu em, Seraphine.

Chỉ một chữ đôi khi thay đổi cả một câu, và một câu có thể thay đổi cả một số phận. Nếu Virgule tên là Virgile, một nhà thơ lớn, thì có thể bây giờ anh vẫn bất hạnh.

Và đó là câu chuyện Virgule và Seraphine đã yêu nhau như thế nào.

Bây giờ họ rất hạnh phúc và đã có ba dấu chấm nhỏ.

Đánh máy: sao bang

Nguồn: vnthuquan.net

Được bạn: conbo2 đưa lên

vào ngày: 30 tháng 5 năm 2006

